

er gennemført et Tobaksmonopol, saa stiller det sig saaledes. I Italien er der som sagt en Toldstat af 12½ Kr. pr. Pund Cigarer, medens Indførsel af Raatobak er forbudt; i Frankrig svares der en Skat af ca. 13 Kr. pr. Pund Cigarer (36 Francs pr. Kilo) i Østerrig-Ungarn svares der 52½ Gylden pr. 100 Kilo, men saa svares der desuden en Til lægsstat for det indførte af 11 Gylden eller 8 Kr. 25 Øre pr. Pund. Altsaa i de Lande, hvor der er et Statsmonopol, er Tobaksstaten ganske urmelig høj; den har der naaet en Højde, som vi vist aldrig her vilde gaa med til. Det kan nemlig ikke nytte at nægte, at man ad den Vej forhindrer en hel Del jævne Folk i at bruge et Nødvælsesmiddel som man, om end til høje Priser, lader tilflyde Rutsusklasserne. Jeg har adskillige Gange her i Tinget hørt Udtalelser fra socialdemokratisk Side om, at det skal være onfselig at overdrage en hel Del forskellige Virksomheder til Staten, og jeg indrømmer, at der gives Virksomheder, som egne sig dertil, men jeg tror alligevel, at det vilde være meget farligt uden videre at overdrage Nutidsskaten med alle dens Brøst en Magt og Myndighed, som maaste — jeg har min stærke Tvivl i den Henseende — kunde virke heldig i en Fremtidsstat med en ideal Ordning. For at komme til Klarhed om, hvorledes Arbejderpartierne have stillet sig over for Spørgsmaalet om et Tobaksmonopol for Staten, behøve vi ikke at gaa længere end til Tyskland. Saa vidt mig bekendt, stode de der alle som en Mand imod den Plan, der var fremme om at lade Staten overtage Tobaksfabrikationen.

Det ærede Medlem for Njøbenhavns 11te Valgkreds udtalte, som det ses af Folketings-tidenden Sp. 2610: „Den Gang Hamborg var Fristad, var der en stor blomstrende Tobaksindustri. Nu have Fabrikkerne lagt den allerstørste Del af Fabrikationen ude omkring i Landdistrikterne. Og hvorfor? For at faa billigere Arbejdskraft.“ Altsaa, da Byen var Fristad og virkede under Frihandelsvilkkaar, var der en blomstrende Tobaksindustri, men efter at den kom ind under Bestyttelsens Betsignelser, har man øjeblikkelig benyttet sig deraf til at trykke Arbejds-lønnen ved at lægge Fabrikkerne ude omkring i Landet. Jeg tror, at dette af det ærede Medlem anførte Bevis ikke taler i Favør af Toldbestyttelse paa Tobaksfabrikationens Omraade. Hvad endelig Danmarks Indførsel angaar, da udgjorde den i 1894 7,445,000 Pund Raatobak, og i samme Aar indførtes der stiger og skriver 91,000 Pund Cigarer. Med andre Ord, Forholdet er dette: vi indførte 1¼ pCt. Cigarer mod 98¼ pCt.

Raatobak. Det er denne Indførsel, der opstilles som Skæmmebillede, som truende for vor hjemlige Industri, men jeg tror dog, det er rigtigt, at man ser de korrekte Tal og ikke lader sig overbevise af Talemaader om „Oversvømmelsen“ med fremmede Cigarer. Det ærede Medlem, hvis Udtalelse jeg i det hele taget har fulgt med stor Interesse, sagde endelig: Jeg er villig til at lade mig belære fra anden Side, hvis man kan paa-vise Unøjagtigheder i, hvad jeg har fremført. Jeg vil svare det ærede Medlem affurat med de samme Ord, ogsaa jeg er — og det er vist ethvert fornuftigt Menneske — villig til at lade mig overbevise, naar man kan fremføre rigtige Argumenter mod, hvad jeg har anført. I den Henseende staar jeg altsaa lige med det ærede Medlem, og jeg tror, at naar alle vilde være lige saa ærlige her i Tinget, vilde vi lettere opnaa Enighed, end naar vi stædigt holde paa Standpunkter, der ikke kunne forsvares lige over for Kendsgerninger og korrekte Tal.

Det ærede Medlem udtalte endvidere, at Frihandelen er ikke nogen Indring, og han gentog det flere Gange. Jeg har aldrig sagt, at Frihandel i og for sig er en Universalmedicin, som kan kurere alle Samfundets Brøst. Jeg har kun sagt, at naar man har Valget mellem Frihandel og Toldbestyttelse, har Frihandelen saa mange Fordele, at Valget efter min Mening, især for Arbejderpartiet, aldrig skalde være tvivlsomt. Vi behøve kun at gaa til vort Naboland Sverige. Der blev der ført en meget skarp Toldkamp mellem Protektionister og Frihandelsmænd. I denne Kamp sejrede Protektionisterne over Frihandelsmændene. Hvad blev Resultatet? Resultatet blev følgende: Dr. Knut Wicksell har i Fjor udgivet et videnskabeligt Værk om Sveriges Statteforhold. I dette Værk oplyser han, at Forbrugsstatterne paa Nødvendighedsartikler efter de seneste, protektionistiske Skattepaalæg i Sverige ere voksende saaledes, at en svenst Arbejderfamilie, bestaaende af Mand, Kone og 2 Børn, svarer i Forbrugsstat aarlig 133 Kr. paa en Indtægt af 900 Kr. Det er den Betsignelse, som det protektionistiske System har affødt for de svenste Arbejdere. Dertil kommer endnu nogle direkte Statter, hvorved Staten for en svenst Arbejderfamilie naar op til 18 pCt. af den aarlige Indtægt. Nu kan man kalde Affstafelsen af disse Forbrugsstatter Frikonkurrence, Frihandel eller Toldnedsættelse, det er mig fuldstændigt ligegyldigt, men jeg tror, at en Nedsættelse af disse 133 Kr., disse 18 pCt. Stattebyrde paa Arbejdernes Budget, absolut vilde være en Indring. Man har talt her i Salen om, at